

پوتین:

اقتصاد اوکراین در حال نفس‌های آخر است

ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه در اظهاراتی با ارزیابی وضعیت اقتصادی اوکراین، تأکید کرد که بخش‌های حساس اقتصاد این کشور از جمله تولیدات کشاورزی آن به عنوان منبع اصلی درآمد دولت کی‌یف، در حال نفس‌های آخر است.

به گزارش ایرنا به نقل از خبرگزاری ریانوستی، پوتین در جریان یک مصاحبه تلویزیونی اظهار کرد: اقتصاد اوکراین با وخامت شدیدی روبرو است. اوکراین و تأثیر احتمالی آن بر عرضه جهانی غلات نیز، گفت: انتظار نمی‌رود بازار جهانی در این زمینه با کمبود مواجه شود زیرا روسیه از ظرفیت صادراتی قابل توجهی برخوردار است.

پیمان سه جانبه عربستان، ترکیه و

پاکستان از نگاه محافل سیاسی و امنیتی رژیم صهیونیستی، نشانه شکل‌گیری تدریجی یک معماری جدید امنیتی در منطقه است که می‌تواند جایگاه این رژیم را در ترتیبات امنیتی، اقتصادی و ژئوپلیتیکی منطقه در آینده با چالش مواجه کند.

به گزارش ایرنا، توافق سه‌جانبه عربستان سعودی، ترکیه و پاکستان که در هفتم اوت (۱۶ مرداد) به امضا رسید و این کشورها از آن به عنوان یک توافق دفاعی یاد می‌کنند، از نگاه بخش مهمی از محافل سیاسی، امنیتی و رسانه‌ای رژیم صهیونیستی صرفاً یک پیمان نظامی میان سه کشور نیست، بلکه نشانه‌ای از شکل‌گیری تدریجی یک معماری امنیتی جدید در منطقه است که برخلاف نظم پیش از هفتم اکتبر (عملیات طوفان الاقصی در ۱۵ مهر ۱۴۰۲)، اسرائیل را دیگر بازیگری تعیین‌کننده در ترتیبات امنیتی منطقه نمی‌بیند.

رسانه‌ها و اندیشکده‌های اسرائیلی ارزیابی‌های مختلفی در این خصوص دارند؛ برخی این توافق را تهدیدی علیه موقعیت منطقه‌ای رژیم صهیونیستی می‌دانند و برخی دیگر معتقدند پیمان مذکور در کوتاه‌مدت می‌تواند با تقویت بازدارندگی عربستان در برابر برخی طرف های منطقه ای، به‌طور غیرمستقیم به سود اسرائیل تمام شود.

مهم‌ترین حساسیت رژیم صهیونیستی به مفاد توافق بازمی‌گردد؛ بندی که بر اساس آن حمله نظامی به یکی از سه عضو، حمله به هر سه عضو تلقی می‌شود. «تایمز اسرائیل» با مقایسه این بند با ماده پنجم ناتو، در عین حال تأکید کرده است که میزان واقعی تعهد اعضا هنوز روشن نیست و باید دید در صورت وقوع بحران، این تعهد به سلاح، اطلاعات، پدافند هوایی یا اعزام نیرو منجر خواهد شد یا خیر.

از همین رو، نگاه دستگاه اطلاعاتی اسرائیل بیش از آنکه بر متن توافق متمرکز باشد، بر «آنچه پس از توافق اتفاق می‌افتد» استوار است. تایمز اسرائیل پرسش اصلی را در زمینه شکل‌گیری سازکارهای اطلاعاتی مشترک، ارزیابی تهدیدهای مشترک، هماهنگی پدافند هوایی و موشکی، همکاری سایبری، رزمایش‌های سه‌جانبه، انتقال فناوری و آموزش نظامی مطرح می‌کند. از دید این رسانه، اگر این همکاری‌ها نهادینه شود، پیمان سه‌جانبه می‌تواند از یک بیانیه سیاسی به یک معماری امنیتی واقعی تبدیل شود.

این نگرانی از آن جهت اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که هر یک از سه عضو، قابلیت متفاوتی را دارد این چارچوب می‌کند؛ پاکستان دارای قدرت بازدارندگی هسته‌ای و ارتشی بزرگ است؛ ترکیه عضو ناتو و صاحب توانمندی‌های قابل توجه نظامی و صنایع دفاعی رو به رشد است؛ و عربستان سعودی منابع مالی، موقعیت جغرافیایی و شبکه‌ای گسترده از رولایت امنیتی را در اختیار دارد. با این حال، رسانه‌های صهیونیستی بیان می‌کنند که این ظرفیت‌ها به خودی خود یک «بلوک نظامی یکپارچه» ایجاد نمی‌کند.

نگرانی اصلی تل آویو؛ رژیم اسرائیل خارج از معماری جدید منطقه

شبکه ۱۲ تلویزیون رژیم صهیونیستی، توافق یادشده را در چارچوب تحولات پس از هفتم اکتبر بررسی کرده و آن را بخشی از روند شکل‌گیری «اتحادهای ائتلاف‌پذیر» در منطقه دانسته است. براساس این تحلیل، کشورهای منطقه به جای قرار گرفتن در دو بلوک ثابت، در حال ایجاد شبکه‌ای از مشارکت‌های پیچیده هستند که می‌تواند برای کشورها در برابر تهدیدهای متفاوت بازدارندگی ایجاد کند.

از دیدگاه این رسانه، مهم‌ترین پیامد برای رژیم صهیونیستی آن است که معماری منطقه‌ای جدید در حال شکل‌گیری است، بدون آنکه اسرائیل بخشی از آن باشد.

در گذشته، ادعای مقامات صهیونیستی در خصوص تهدید ایران موجب نزدیک‌تر شدن پنهان یا آشکار این رژیم و برخی کشورهای عربی می‌شد؛ اما جنگ غزه و پیامدهای آن، از دیدگاه شبکه ۱۲، این روند را تضعیف کرده است. در نتیجه،مساله فلسطین دیگر موضوعی حاشیه‌ای در ترتیبات منطقه‌ای نیست و منطق «عادی‌سازی بدون حل مساله فلسطین» با دشواری بیشتری مواجه شده است و راه‌درازی در پیش دارد.

این تحول برای رژیم صهیونیستی در دریای سرخ و مسیرهای راهبردی منطقه نیز اهمیت دارد زیرا امنیت تجارت و کشتیرانی این رژیم به ثبات این منطقه وابسته است. در شرایطی که کشورهای منطقه به سمت همکاری‌های مستقل امنیتی حرکت می‌کنند، رژیم صهیونیستی نگران است که بدون حضور و نقش آفرینی آن، سازکارهای جدیدی برای تأمین امنیت دریای سرخ، باب‌المندب و خلیج عدن شکل بگیرد و از میزان نفوذ تل آویو در منطقه کاسته شود.

عربستان؛ مهم‌ترین متغیر برای اسرائیل «اندیشکده سیاست اسرائیل»،عربستان سعودی را متغیر اصلی در ارزیابی پیامدهای پیمان یادشده می‌داند. ریاض در سال‌های اخیر تلاش کرده است وابستگی خود به یک ضامن امنیتی خارجی را کاهش دهد و گزینه‌های امنیتی بیشتری در اختیار داشته باشد. توافق دفاعی با پاکستان در سپتامبر ۲۰۲۵

پوتین با اشاره به اینکه دشمنان روسیه مدت‌هاست رویای فروپاشی این کشور را در سرمی‌پروراند و مدام از آن صحبت می‌کنند، یادآور شد: رژیم کی‌یف و اربابان آن هیچ برتری نسبت به روسیه به دست نیاورده‌اند و هرگز نیز

به دست نخواهند آورد.وی در ادامه با بیان اینکه کی‌یف در تلاش است تا از طریق میانجیگران برای خروج از وضعیت وخیمی که در آن گرفتار شده است، استفاده کند، تأکید کرد: پیشنهادهایی که در حال حاضر برای حل و فصل بحران اوکراین دریافت می‌کنیم، برای روسیه غیرقابل قبول هستند.

پوتین خاطرنشان کرد: روسیه تنها بر اساس واقعیت‌های موجود در میدان، آماده گفت و گو درباره صلح با اوکراین است.

به گزارش ایرنا، ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه روز ۲۱ فوریه سال ۲۰۲۲ (دوم اسفند ۱۴۰۰) با انتقاد از بی‌توجهی غرب به نگرانی‌های امنیتی مسکو، استقلال جمهوری‌های خلق دونتسک و لوهانسک را در منطقه دونباس به رسمیت شناخت.سه روز پس از آن یعنی پنجشنبه پنجم اسفند سال ۱۴۰۰، پوتین عملیاتی نظامی که آن را «عملیات ویژه» خواند، علیه اوکراین آغاز کرد و به این ترتیب رولایت پرنتش مسکو – کی‌یف به رویارویی نظامی تغییر وضعیت داد و این جنگ همچنان ادامه دارد.

توافق سه جانبه عربستان،ترکیه و پاکستان؛ نگرانی رژیم اسرائیل از تحولات جدید در منطقه

کشور را افزایش دهد و در نتیجه، تل آویو نتواند مانند گذشته از پیوندهای امنیتی و اقتصادی برای تثبیت جایگاه خود در معماری منطقه استفاده کند.

اسرائیل چه راهکاری دنبال می‌کند؟
مجموع تحلیل‌های موجود در این منابع نشان می‌دهد که واکنش رژیم صهیونیستی به توافق سه‌جانبه عربستان سعودی، ترکیه و پاکستان را می‌توان در چند سطح خلاصه کرد:

نخست، بی‌اعتبارسازی و جلوگیری از گسترش پیمان؛ اندیشکده ترکیه‌ای«سیاست امروز» در گزارشی نوشت، رژیم صهیونیستی تلاش می‌کند با زیر سوال بردن توانایی ترکیه و پاکستان برای اجرای تعهدات دفاعی، مانع

پیوستن کشورهای دیگر شود و به‌ویژه بر مصر تمرکز کرده است. همچنین گزارش شده که تل آویو از مسیر آمریکا و امارات برای جلوگیری از مشارکت مصر در این چارچوب استفاده کرده است.

دوم، جلوگیری از تبدیل شدن توافق به یک چتر امنیتی فراگیر؛در همین چارچوب، رژیم صهیونیستی نسبت به پیوستن کشورهای دیگری مانند اردن، عراق، سوریه و لبنان حساس است و نسبت به احتمال گسترش آن به کشورهای حوزه خلیج فارس نیز مراقبت می‌کند.

سوم، تقویت ائتلاف‌های رقیب؛براساس گزارش «سیاست امروز»، تل آویو تلاش دارد معماری همکاری خود در مدیترانه شرقی با یونان و قبرس را فعال‌تر کند و همزمان چارچوب موسوم به «بلوک شش‌ضلعی» را از هند تا کشورهای منطقه و اروپا تقویت کند. آیمک نیز در همین چارچوب اهمیت پیدا می‌کند زیرا می‌تواند به‌عنوان یکی از بسترهای اتصال هند، کشورهای عربی و اروپا، مکمل شبکه‌های سیاسی و امنیتی مورد حمایت اسرائیل باشد.

چهارم، تعمیق رولایت با هند و دیگر شرکای منطقه‌ای؛ روزنامه صهیونیستی «جرورالیم پست»نیز به اهمیت رولایت دفاعی رژیم صهیونیستی و هند اشاره کرده و نوشت، تل آویو باید به جای واکنش مستقیم به این پیمان سه‌جانبه، عمق راهبردی خود را از طریق همکاری دفاعی، پهپادی، سایبری، هوش مصنوعی، فضایی و فناوری‌های حیاتی افزایش دهد و رولایت خود را با امارات، اروپا و کشورهای حوزه اقیانوس هند و شاخ افریقا علیه این توافق تقویت کند.

مصر؛ حلقه مهم محاسبات اسرائیل
موضوع پیوستن مصر به این توافقنامه نیز برای رژیم صهیونیستی اهمیت ویژه‌ای دارد.یدیعوت آحارانونوشت، باقی ماندن صخر خارج از پیمان می‌تواند برای تل آویو مطلوب‌تر باشد زیرا قاهره در حال حاضر یکی از مهم‌ترین میانجی‌های منطقه‌ای است و پیوستن آن به یک چارچوب شامل ترکیه ممکن است بخشی از این نقش را محدود کند.

از سوی دیگر، مصر همچنان به دلیل پیمان سازش با رژیم صهیونیستی، ملاحظات امنیتی مستقل خود و نگرانی از تهدیدهای دریای سرخ، محاسبات متفاوتی دارد. بنابراین، برای رژیم صهیونیستی حفظ شکاف میان بازیگران منطقه و جلوگیری از تبدیل این پیمان سه جانبه به یک ساختار فراگیر، اهمیت راهبردی دارد.

تهدید یا نشانه یک تغییر بزرگ؟
در مجموع، از منظر رسانه‌ها و محافل تحلیلی رژیم صهیونیستی، پیمان مذکور هنوز عملیاتی نیست و حتی اعضای آن درباره اینکه توافق علیه چه کشوری است، موضعی صریح اتخاذ نکرده‌اند. اما اهمیت آن در جهت‌گیری منطقه به سوی استقلال امنیتی و شکل‌گیری شبکه‌های چندلایه و اعطاف‌پذیر است.

از دیدگاه رژیم صهیونیستی، یکی از پیامدهای مهم این تحول تغییر معادلات امنیتی منطقه است؛ به این معنا که نگرانی مشترک کشورهای منطقه از تهدیدهای امنیتی، دیگر لزوماً به همکاری با تل آویو منجر نمی‌شود و می‌تواند به شکل‌گیری ترتیبات و سازکارهای امنیتی مستقل از رژیم صهیونیستی منجر شود. چنین روندی می‌تواند از نقش و نفوذ تل آویو در معادلات منطقه‌ای بکاهد و همزمان، تدلوم جنگ و جنایات این رژیم در غزه و مساله فلسطین را به عاملی مهم در تعیین مناسبات سیاسی و امنیتی کشورهای منطقه تبدیل کند.

با این حال، رژیم اسرائیل هنوز فرصت‌هایی برای بهره‌برداری از شکاف‌های موجود میان اعضای پیمان می‌بیند. تفاوت دیدگاه‌های ترکیه، پاکستان و عربستان در مسائل منطقه‌ای، رولایت متفاوت آنها با ایران و همچنین پیوندهای امنیتی ترکیه با آمریکا، از زیرساخت‌های حمل‌ونقل، انرژی و ارتباطات است. از همین رو، جایگاه عربستان و امارات در این پروژه برای تل آویو اهمیت ویژه‌ای دارد و هرگونه تغییر در مناسبات امنیتی و سیاسی ریاض می‌تواند بر محاسبات مربوط به این کردیدور نیز اثرگذار باشد. پیمان یادشده از این منظر می‌تواند معادله متفاوتی را پیش روی تل آویو قرار دهد. اگر عربستان سعودی به سمت تنوع‌بخشی بیشتر به شرکای امنیتی خود حرکت کند و همزمان همکاری‌های راهبردی خود با ترکیه و پاکستان را گسترش دهد، معماری منطقه‌ای تنها بر محور شبکه‌های مورد حمایت آمریکا و اسرائیل شکل نخواهد گرفت. اهمیت مساله برای رژیم صهیونیستی در این است که تنوع‌بخشی امنیتی عربستان ممکن است قدرت مانور این

(شهریور ۱۴۰۴) و سپس اضافه شدن ترکیه به این چارچوب، بخشی از همین روند تنوع‌بخشی ارزیابی شده است.

این مساله از دیدگاه اسرائیل یک پیام سیاسی مهم نیز دارد: عربستان سعودی دیگر برای تأمین منافع امنیتی خود لزوماً به عادی‌سازی رولایت با رژیم صهیونیستی وابسته نیست. همکاری نظامی با آمریکا، رولایت با پاکستان و اکنون ترکیه، بخشی از نیازهای امنیتی ریاض را بدون پرداخت هزینه سیاسی عادی‌سازی با تل آویو تأمین می‌کند. از این منظر، هزینه سیاسی عادی‌سازی برای عربستان افزایش یافته، در حالی که ضرورت اجرای آن برای اهداف امنیتی کاهش یافته است. اندیشکده سیاست اسرائیل نوشت، البته این روند جدید به معنای بسته شدن کامل مسیر عادی‌سازی نیست بلکه به ریاض قدرت چانه‌زنی بیشتری می‌دهد تا شرایط مطلوب خود را مطالبه کند.

در مقابل، روزنامه صهیونیستی «یدیعوت آحارانون» رویکرد متفاوتی اتخاذ کرده و مدعی شده که مثلث عربستان، ترکیه و پاکستان الزماً اسرائیل را هدف نگرفته، بلکه در درجه نخست برای مقابله با ایران شکل گرفته است. از نگاه این روزنامه، ترکیب منابع مالی عربستان، توان صنعتی و فناوری ترکیه و ظرفیت نظامی پاکستان می‌تواند بازدارندگی منطقه‌ای را در برابر تهران تقویت کند؛ موضوعی که به صورت غیرمستقیم می‌تواند به سود رژیم صهیونیستی تمام شود.

بر اساس این تحلیل، خارج ماندن رژیم صهیونیستی از پیمان یاد شده حتی می‌تواند مزیت داشته باشد زیرا تل آویو بدون آنکه مجبور شود با ترکیه یا پاکستان وارد یک چارچوب دفاعی مشترک شود، می‌تواند از آثار احتمالی بازدارندگی این توافق در برابر ایران بهره‌برد به‌ویژه آنکه ترکیه و پاکستان هر دو منافع مستقلی دارند و نمی‌توان آنها را به صورت خودکار بخشی از یک جبهه ضداسرائیلی تلقی کرد.

با این حال، همین روزنامه هشدار می‌دهد که اسرائیل نباید دچار خودبزرگ‌بینی شود زیرا اتحادهای منطقه‌ای متغیرند و ممکن است در شرایط سیاسی جدید، جهت‌گیری متفاوتی پیدا کنند.

پیامدهای امنیتی؛ مساله فقط موشک و جنگنده نیست
برای نهادهای اطلاعاتی رژیم صهیونیستی، خطر اصلی الزماً ایجاد یک ارتش مشترک نیست؛ بلکه انتقال دانش، فناوری و اطلاعات میان سه کشور است. تایمز اسرائیل تأکید می‌کند که باید تحولات مربوط به رزمایش‌های مشترک، رولایت اطلاعاتی امنیتی، پدافند هوایی، جنگ سایبری و الکترونیک، صنایع دفاعی مشترک، انتقال فناوری و ارزیابی‌های مشترک تهدید زیر نظر گرفته شود.

در این چارچوب، سرویس جاسوسی موسادو دیگر نهادهای امنیتی و اطلاعاتی رژیم صهیونیستی با یک مساله جدید مواجه‌اند: آنها باید به جای ارزیابی کشورها به صورت جداگانه، شبکه رولایت امنیتی میان آنها را رصد کنند؛ اینکه چه اطلاعاتی مبادله می‌شود، چه فناوری‌هایی منتقل می‌شود و در چه شرایطی تعهد دفاع جمعی فعال خواهد شد.

«آیمک»؛ ضلع اقتصادی معماری مورد نظر اسرائیل
اهمیت پیمان سه‌جانبه عربستان سعودی، ترکیه و پاکستان برای اسرائیل تنها به حوزه نظامی و امنیتی محدود نمی‌شود. بخشی از نگرانی تل آویو به رقابت میان معماری‌های ژئوپلیتیکی و اقتصادی در حال شکل‌گیری در منطقه بازمی‌گردد؛ جایی که کردیدور هند-خاورمیانه-اروپا موسوم به «آیمک» (IMEC) یکی از مهم‌ترین پروژه‌های مورد توجه اسرائیل، هند، امارات و کشورهای اروپایی است.

آیمک در نگاه حامیان آن، صرفاً یک مسیر حمل‌ونقل نیست؛ بلکه طرحی برای پیوند دادن هند به بازارهای اروپا از مسیر خاورمیانه و ایجاد شبکه‌ای از زیرساخت‌های حمل‌ونقل، انرژی و ارتباطات است. از همین رو، جایگاه عربستان و امارات در این پروژه برای تل آویو اهمیت ویژه‌ای دارد و هرگونه تغییر در مناسبات امنیتی و سیاسی ریاض می‌تواند بر محاسبات مربوط به این کردیدور نیز اثرگذار باشد.

پیمان یادشده از این منظر می‌تواند معادله متفاوتی را پیش روی تل آویو قرار دهد. اگر عربستان سعودی به سمت تنوع‌بخشی بیشتر به شرکای امنیتی خود حرکت کند و همزمان همکاری‌های راهبردی خود با ترکیه و پاکستان را گسترش دهد، معماری منطقه‌ای تنها بر محور شبکه‌های مورد حمایت آمریکا و اسرائیل شکل نخواهد گرفت.

اهمیت مساله برای رژیم صهیونیستی در این است که تنوع‌بخشی امنیتی عربستان ممکن است قدرت مانور این

نورخوستان آتلاین:www.NoorDaily.ir

روابط عمومی: NoorDaily@yahoo.com

تقلای ۶ کشور اروپایی برای کاهش پیامدهای جنگ ایران

شش کشور اروپایی خواهان دستیابی به سازوکار مشترک برای کاهش هزینه های زندگی شهروندان در پی تبعات جنگ افروزی علیه ایران شدند.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از خبرگزاری فرانسه، به دنبال افزایش قیمت سوخت و تبعات تورمی ناشی از جنگ ایران، وزرای دارایی آلمان، ایتالیا، اتریش، لهستان و پرتغال به همراه وزیر اقتصاد اسپانیا در نامه ای مشترک خطاب به وزیر دارایی ایرلند خواستار بررسی وضع مالیات بر سود مازاد شرکت های نفتی در سطح اتحادیه اروپا شدند.

بر اساس این گزارش، این شش کشور عضو اتحادیه اروپا در پی افزایش سود شرکت های نفتی ناشی از جنگ در خاورمیانه، فشارها را برای ایجاد یک چارچوب مشترک جهت وضع مالیات بر سودهای مازاد این شرکت ها افزایش داده اند.

ایرلند در حال حاضر ریاست دوره ای شورای اتحادیه اروپا را بر عهده دارد و این شش کشور خواستار آن هستند که موضوع مالیات اضافی بر شرکت های نفتی در دستور کار نشست ماه آینده وزرای دارایی اتحادیه اروپا در دوبلین قرار گیرد.

در این نامه آمده است: ما با یکی از بزرگ ترین شوک های عرضه نفت در چند دهه گذشته روبه رو هستیم، در حالی که نارضایتی از افزایش هزینه های زندگی در سراسر جهان رو به افزایش است.

لازم به ذکر است از زمان آغاز تجاوز آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران در ماه فوریه و محدود شدن تردد کشتی‌ها از تنگه راهبردی هرمز، زنجیره انتقال انرژی در سراسر جهان مختل شده است.

اینترسپت:

موساد در ایران شکست خورد

وب‌سایت آمریکایی اینترسپت با اشاره به «شکست تاریخی موساد» در زمینه توهमत مربوط به تغییر رژیم در ایران، نوشت که این ناکامی منجر به یک بحران داخلی در اسرائیل شده است.

به گزارش خبرگزاری مهر، وب‌سایت اینترنتی اینترسپت نوشت که شکست موساد در ایران، پس از ناکامی در پیش‌بینی‌های مربوط به ترور فرماندهان و تحریک افکار عمومی ایران برای سرنگونی نظام، بحرانی داخلی را در سرزمین‌های اشغالی شعله‌ور کرده است.

بر اساس این گزارش، ناکامی اطلاعاتی رژیم صهیونیستی در ایران، پیامدهای داخلی رو به رشدی را به همراه داشته است، پیامدهایی که با افزایش انتقادات از عملکرد سرویس جاسوسی «موساد» و شکست محاسبات این سازمان بر سرنگونی نظام ایران از درون همراه شده است. این در حالی است که اختلافات در داخل نهادهای صهیونیستی پیرامون کارآمدی گزینه نظامی، تعمیق شده است.

اینترسپت با اشاره به «شکست تاریخی موساد» در زمینه توهमत مربوط به تغییر حاکمیت در ایران نوشت که این ناکامی منجر به افتخار یک بحران داخلی در سرزمین های اشغالی شده است.

این وب‌سایت در مقاله خود به پیامدهای برکناری‌های ناگهانی و بی‌سابقه فرماندهان ارشد در سرویس جاسوسی موساد، در پی شکست فاحش عملیات‌های اطلاعاتی علیه ایران پرداخته است.

همچنین این مقاله به ناکامی محاسبات رژیم صهیونیستی بر ترور فرماندهان ایرانی و تحریک اقوام کرد برای ایجاد فروپاشی داخلی اشاره کرده و شکنندگی کارزارهای رسانه‌ای و روانی که موساد از طریق شبکه‌های اجتماعی به راه انداخته بود، را مورد توجه قرار داد که در داخل جامعه ایران با تمسخر

و بی توجهی مواجه شده.مقاله مذکور نوشت که تلاش سرویس جاسوسی موساد برای نجات سران رده بالای سیاسی، اختلافات و اتهامات داخلی را در میان فرماندهان میان رتبه جاسوسی و اطلاعاتی افزایش داده تا آنها مسئولیت شکست را به دوش دیگران بیندازند.

این وب‌سایت می‌افزاید که بافشاری رژیم صهیونیستی در استفاده از قدرت نظامی مفرط، با وجود فرسایش متقابل بینجیدگی‌های چشم‌انداز منطقه، باعث خواهد شد تل آویو به اهداف استراتژیک مورد نظر خود دست نیابد.

مسکو:

۲۰ هزار مزدور خارجی در نیروهای

مسلح اوکراین حضور دارند

سفیر ماموریت‌های ویژه وزارت امور خارجه روسیه در سخنانی اعلام کرد، ۲۰ هزار مزدور خارجی در نیروهای مسلح اوکراین حضور دارند.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از ریانوستی، «رودیون میروشنیک» سفیر ماموریت‌های ویژه وزارت امور خارجه روسیه اعلام کرد: امروز اوکراین یک قانون‌گریز و هنجارشکن است که توانمندی‌های نظامی بسیار قدرتمند شرکت‌های بزرگ دنیای غرب را در اختیار دارد.

سفیر ماموریت‌های ویژه وزارت امور خارجه روسیه سپس ادامه داد: با این شرایط هدف و وظیفه روسیه این است که تمام توانمندی‌های نظامی اوکراین را از این کشور سلب کند. رژیم کی‌یف قوانین بین‌المللی را نادیده می‌گیرد. «رودیون میروشنیک» سپس در ادامه افزود: تعداد مزدوران خارجی در ترکیب نیروهای مسلح اوکراین ممکن است به ۲۰ هزار نفر برسد.